Ey Müminlerin Emîri! Şüphesiz yüce Allah, Peygamber'ine: "Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." diye buyurdu. Şüphesiz bu Uyeyne de o câhillerdendir, dedi. Vallahi Hurr b. Kays bu âyeti okuyunca, o haşmetli Ömer olduğu yerde çakılı kaldı. Vallahi bir adım ileri gitmedi. Esasen Ömer Allah'ın kitâbı yanında duran bir kimseydi. (Yânî onun hükmünü geçmezdi.)

Abdullah b. Abbâs -radıyallahu anhuma- şöyle demiştir: Bir ara Uyeyne b. Hısn Medîne'ye gelmiş ve kardeşinin oğlu Hurr b. Kays'ın evine inip ona konuk olmuştu. Hurr b. Kays ise Ömer'in yakınlarındandı. Meclisinde genç, ihtiyar birtakım kurrâlar bulunurdu. Halîfe onlara mühim genel işlerini danışır, onlarla istişare ederdi. Uyeyne, kardeşinin oğlu Hurr b. Kays'a: "Ey kardeşimin oğlu! Senin halîfenin yanında yüksek bir yerin vardır. Benim için yanına girmeye bir izin alsan da onu ziyaret etsem!" dedi. Hurr, Uyeyne için izin istedi, Ömer'de izin verdi. Uyeyne huzura girdiğinde: "Ey Hattâb oğlu! Vallahi sen bize ne bol dünyalık verirsin, ne de aramızda adaletle hükmedersin!" dedi. Bu sözü üzerine Ömer öfkelendi, hattâ Uyeyne'yi dövmeye kastedip üzerine yürüdüğü sırada, kardeşinin oğlu Hurr b. Kays müdâhale edip: "Ey Müminlerin Emîri! Şüphesiz yüce Allah, Peygamber'ine: "Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." (A'râf Suresi:199) diye buyurdu. Şüphesiz bu Uyeyne de o câhillerdendir, dedi. Vallahi Hurr b. Kays bu âyeti okuyunca, o haşmetli Ömer olduğu yerde çakılı kaldı. Vallahi bir adım ileri gitmedi. Esasen Ömer Allah'ın kitâbı yanında duran bir kimseydi. (Yânî onun hükmünü geçmezdi.)

[Sahih Hadis] [Buhârî rivayet etmiştir]

Değerli sahabi Abdullah b. Abbâs -radıyallahu anhuma- Ömer b. Hattâb -radıyallahu anh-'ın başına gelen bir olayı anlatmıştır. Kavminin ileri gelenlerinden olan Uyeyne b. Hısn, Ömer -radıyallahu anh-'ın yanına geldiğinde konuşmasının başında kırıcı sözlerle ona hücum etmiş, sitemde bulunmuş ve onu kınamıştır. Sonra akabinde biraz da azarlamıştır. Sen bize ne bol dünyalık verirsin, ne de aramızda adaletle hükmedersin demiştir. Bu sözler üzerine Ömer -radıyallahu anh- öyle sinirlenmiş ve neredeyse onu dövecek duruma gelmiştir. Fakat bazı kurrâlar araya girmiştir. Uyeyne'nin kardeşinin oğlu Hurr b. Kays da onların arasındaydı. Raşid Halife'ye hitap ederek: Ey Müminlerin Emîri! Şüphesiz Yüce Allah, Peygamber'ine: "Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." (A'râf Suresi:199) diye buyurdu. Şüphesiz bu Uyeyne de o câhillerdendir, dedi. (Hurr b. Kays bu âyeti okuyunca) o haşmetli Ömer olduğu yerde çakılıp kaldı. Esasen Ömer -radıyallahu anh-, Allah'ın kitâbı yanında duran bir

kimseydi. (Yani O'nun hükmünü geçmezdi.) Durdu ve o adama vurmadı. Bunun sebebi yanında okunan ayeti duyduğu içindi. İşte bu sahabilerin -radıyallahu anhum-'un Allah'ın kitabı karşısındaki edebidir. Onu hiç bir şekilde aşmazlar. Ne halde olursa olsunlar, onlara bu Allah'ın sözü denildiğinde orada dururlardı.

http://sunnah.global/hadeeth/tr/show/3155